

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg skal også ganske kort meddele, at Socialdemokratiet selvfølgelig ikke kan stemme for Dansk Folkepartis dagsorden.

Men det var sådan set ikke så meget det, der kaldte mig op på talerstolen; det var mere hr. Lars Løkke Rasmussens indlæg og holdning til Dansk Folkepartis dagsorden. Der er jo ikke noget overraskende for os i, at Venstre og De Konservative måtte mene, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond gerne måtte opløses.

Men jeg må nok sige, at jeg er forbavset over – det er i hvert fald ganske nyt for mig, og det tror jeg er den største nyhed, der er kommet frem under debatten her i dag – at partiet Venstre skulle gå ind for, at man i realiteten kan opløse ATP. Det er jo det, der står i den anden pind i dagsordenen.

Jeg må sige, at jeg synes nok, at den konservative ordfører, hr. Bendt Bendtsen, anlægger en noget mere ansvarlig holdning i forhold til det her end Venstres ordfører.

Går partiet Venstre virkelig ind for, at man hver især skulle kunne trække midlerne ud af ATP og dermed i realiteten nedlægge ATP? Det er en ny melding, og det er, så vidt jeg kan se, den eneste nye melding, der er kommet frem i debatten her i dag.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Sådan som dagsordenen er formuleret – dagsordenen fra Dansk Folkeparti – er der ikke lagt op til, at ATP skal nedlægges. Der er lagt op til, at den enkelte pensionsopsparer har en mulighed for at trække det bidrag, som er fastlagt i forbindelse med overenskomsterne, altså ATP-bidraget, ud og placere det i en anden pensionsinstitution.

Hvis det skulle medføre en opløsning af ATP, bliver det altså på den antagelse, vil jeg sige til hr. Torben Lund, at alle ATP-bidragssydere skulle vælge at gøre det. Med alle de flotte ord, der i dag er sagt omkring evnen til at forvalte pensionsformuerne i LD, i ATP og i pensionskasserne i øvrigt, er der vel ingen grund til at have den mistillid til bestyrelserne, ej heller bestyrelsen i ATP, at de ikke vil forvalte midlerne på en sådan måde, at den enkelte bidragssynder finder det attraktivt fortsat at have sine midler placeret dér.

Så vi skaber en mulighed for den enkelte; vi opløser ikke ATP – det er slet ikke det, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg skal blot ganske kort gøre hr. Lars Løkke Rasmussen opmærksom på, at referatet af pinden i Dansk Folkepartis dagsorden vedrørende ATP ikke er korrekt.

Det, der står, er: En ret til for pensionsopsparerne, hvad angår ATP, at flytte investerede midler til andre pensionsinstitutioner. Det kan i realiteten betyde en opløsning af ATP, og jeg må nok sige, at jeg er forbavset over, at partiet Venstre skulle gå ind for det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg bliver nødt til som forslagsstiller at give hr. Lars Løkke Rasmussen fuldstændig ret i den udlægning af dagsordensteksten, han kom med for et øjeblik siden.

Selvfølgelig handler det om, at en investor, en pensionsopsparer i ATP, skal have ret til at flytte midlerne. Men hvis det skulle indebære, at ATP nedlægges, ville det altså betyde, at alle dem, der har opsparing i dag i ATP, har et ønske om at flytte opsparingen til et andet pensionsinstitut, og hvis det er sådan, skal de da så sandelig have retten til det, for det vil jo betyde, at opsparernes tiltro til, hvordan midlerne i ATP forvaltes, er meget, meget ringe, og det vil da være det bedste incitament for ATP's ledelse til hurtigst muligt at forbedre sin administration og forvaltning af midlerne.

Så jeg synes virkelig, at den skepsis og den mistro, som hr. Torben Lund giver udtryk for med hensyn til opsparernes interesse i at bevare midlerne i ATP, egentlig er meget, meget betænkelig, specielt når den kommer til udtryk fra et regeringsparti, som modsætter sig, at investorerne skal have denne mulighed.

Arne Melchior (CD):

Flere af ordførerne kom ind på, at har man sine penge i en bank, som jeg tillod mig at sammenligne med at have dem i en pensionskasse, i en pensionsopsparing, så kunne man skifte bank. Ja, det havde jeg også sagt i mit første indlæg. Og så vil jeg gerne sige: Og hvad så? Så kan man sætte dem i en anden bank, hvor man heller ikke kan få fuld åbenhed og fuldt demokrati omkring pengenes placering, anvendelse, udbytte osv. Eller man kan købe aktier, eller man kan købe masser af andre ting, men overalt vil der gælde det samme som i pensionskasserne, nemlig at det må være det repræsentative demokrati, der fungerer.